

Az első erdőszeti államvizsga magyar nyelven.

Ha egykoron valaki a magyar erdőszeti irodalom történetét megírandja, annak első lapján bizonyosan hazafiúi előszerémséggel és hálával leendő hazai fő kormányzékünknek az erdőszeti államvizsgák érdekében 1862-ik évben kibocsátott, és minden magyar erdész által örömmel fogadott azon rendelete följegyezve, mellynek folytán szép magyar nyelvünk az erdőszetre nézve is hivatalosan érvényre jutott.

Csak az sajnos, hogy a nm. magyar királyi Helytartótanács szándéka nagyobb részt csak papíron maradt és igen csekély homeopathikai adagban valósult.

Voltak többen különösen egy bizonyos táborban a kik a fennebb érintett rendelet olvasásakor mosolyogva kérdék, hogy valyon akadnak-e erdész jelöltek kik az állam vizsgát magyar nyelven tehetnék le? a kérdőknek szolgáljon megnyugtató feleletül azon tény, hogy többen akadtak. Több joggal kérdezhették volna, mint azt a következők igazolá, valyon akadnak-e olly szakemberek a kik magyar nyelven vizsgálhatnak? mert ollyanok valóban nem akadtak, vagy helyesebben mondva az ollyanokra reá nem akadtak.

Azt mondják, hogy az ember, különösen a fiatal élet minden gyönyöre csak remény és képzeletben él és csalódáson alapszik, s — csalódáson végződik. Ezt tapasztalám én is társaimmal az erdőszeti államvizsga alkalmával.

A mint a múlt nyáron a nyilvános lapokban olvasám, hogy az erdőszeti államvizsgán a magyar nyelv lesz használandó, s csak azok kik ezt nem bírnák élni az országban divatozó más nyelvvel, kötelességemnek tartám tanulni igyekezni, hogy azt a mit tölem a letendő erdőszeti államvizsgán majd kérdezendnek tört német nyelv helyett, édes anya nyelvemen folyó beszédben adhassam elő; hasztalan volt minden fáradságom németül kelle (!) felelnem s minthogy azt tökéletesen nem bírom, tehát nem megelégedésemre. A vizsgáló bizotmány elnöke adott ugyan egy néhány fontos s érdekes bár magas röptü kérdést többnyire az államgazdaságból, de ez csak kószoló volt a jóból, mindazon által csak is ezen érdemes elnök urnak köszönhetni, hogy a helytartótanács bölcs rendelete egészen holt betű nem marada.

Ezen államvizsga alkalmával meggyőződtem arról is, hogy már eddig is igen sok magyar ifju szánja magát az erdőszeti pályára; 24 jelölt közül 19-nek anya nyelve a magyar volt, melly körülmény egy-

részt azon örvendetes tapasztalást igazolja, hogy az erdőknek fontossága honunkban már terjedtebb körökben is elösmertetik, másrészt pedig éppen ennek következtében az erdőtanok magyar nyelveni tanításának sürgös szükségességéről szól.

Ezen utóbbira hála a nm. m. k. Helytartótanács és országos Gazd. Egyesületünk üdvös működésének, nem kellend már sokáig várunk.

Akkor majd az állámvizsgák is kifognak mindenkit elégiteni.

Az említettem állámvizsgára mint fennebb mondám 24 jelölt bocsájtatott, hogy hányan utasítottak vissza meg nem mondhatom de joggal gyanitom, hogy olyak többen lehettek, ezek közt tudtommal egy igen jeles fiu is volt ki az erdőszei állámvizsgákat szabályozó 1852-ben kelt ideiglenes ministeri rendeletben kívánt 2 gyakorlati év helyett csak egyet mutathatott ki. Ezen rendelet betűül azonban olly esetekben ha a jelölt jeles előmenetelt mutat elszoktak térti és beérik egy gyakorlati évvel is. Budáról elutasított jelöltünk Bécsbe folyamodott, megnyerte az engedélyt s f. é. October elején le is tette ott a legszigorubb-nak ismert vizsga-bizottmány előtt becsületesen az állam vizsgát.

A 24. jelölt Selmece, Szomolnok, Arad, Diósgyőr és Polonka vidékéről gyült össze, ezek közül 4 tanulmányait Mariabrunban a többi Selmecezen végzé.

A szóbeli vizsgák September 15-étől 19-éig tartottak, ezeket követé az írásbeli vizsga mire a kérdések hallomás szerént a selmecezi Acadiáról kerültek s következők voltak:

1-ső kérdés. — Az erdőtarlasztás különféle módjainak mellyike kizárólag, vagy főkép legczélszerűbb egyes uralkodó fanemeinkre nézve és melly okoknál fogva?

2-ik kérdés. — A szenítés folyamatának az olasz boksában való leirása.

3-ik kérdés. — Az anyagi erdőhozam meghatározásának mellyik módszere vezet legbiztosabban és a legkevésbbé érezhető hozamingadozásokkal a szabdaszerü erdőállapotra, és mellyike lesz a szünetelü erdőüzemnél a legczélszerűbb?

Ezen írásbeli kérdések megoldásával a vizsgák bevoltak fejezve, mellyeknek az egyes jelöltekre vonatkozó eredménye fölött egy vizsga-bizottmányi ülés következőleg határozott:

Ketter a vizsgát tett erdőszejelöltek közül az erdőgazdaszat önálló vezetésére igen alkalmasnak, Nyolczan alkalmas-

nak, Tizenketten meglehetősen alkalmasnak, Kettő pedig nem alkalmasnak nyilvánítottak, s egyszersmind a n. m. magyar k. Helytartó tanács nagy pecsétjével s a vizsgabizotmányi tagok aláírásával hitelesített, s a fönnebbi osztályzat szerint magyar nyelven szerkesztett bizonyítvánnyal láttattak el, — kivéve azokat a kik nem alkalmasnak találtattak.

Bizonnyára fel fog t. szaktársaimnak ötteni a meglehetősen alkalmas osztály mellyel itt először találkozunk. A fenn idézett ideiglenes ministeri rendeletheben csak igen alkalmas és alkalmas-ról van szó. — Gyarló emberi természetemet tagadnám meg ha magamba fojtánám azon megjegyzést mikép ebben én csak következetességet látok; szokatlan eltérés a ministeri rendeletről az osztályzatra nézve, és szokatlan ragaszkodás annak betűihez a felvételre nézve.

Budafalvi.

Előfizetési figyelmeztetés!

Vonatkozva e lapok XI-ik fizetésében közzétett előfizetési felhívásunkra ismételve kérjük t. előfizetőinket jövő 1863-ik évre szolló előfizetéseiket mielőbb és legfeljebb December 15-ig megtenni, hogy az 1863-ik évi I-ső füzet kiadása kellő időben történhessék.

Az előfizetési feltételek a régiek, és e füzet borítékának hátulso oldalán olvashatók.

Tulajdonos kiadó és felelős szerkesztő: **Vágner Károly.**

Főmunkatárs: **Divald Adolf.**

Selmecz, 1862. Nyomatott LORBER FERENCZ-nél.

